

DIMONIS I PASTORETS

**UN ALTRE ANY I
QUE SIGUI BÒ...**

CREU DE SANT JORDI

MEDALLA D'HONOR DE BARCELONA

Membre de la Coordinadora d'Entitats d'Horta
i de la Federació d'Ateneus de Catalunya

SUMARI:

La junta informa	2
Informació institucional	3
Necrològiques	4
Vida de les Seccions	6
Galeria fotogràfica (La Bella i la B) . . .	16
Vida de les Seccions (continuació) . . .	18
Entrevista	22
Una mica de tot	24
Aquest món tan nostre	30
Galeria fotogràfica (Dimonis i P.) . . .	32

CONSELL DE REDACCIÓ

Antoni F. Araujo
Joel Ramos Solà
Dani Vergés Aragonès
Pere Solé i Serra
Salvador Casals i Gausachs

Han col·laborat en aquest número:

Anna Bartra
Antoni Albesa i Montllor
Antoni F Araujo
Dani Vergés Aragonès
Dora Serra i Espada
Glòria Vendrell i Balaguer
Joaquim Terradas (Fotografia)
Joel Ramos Solà
Josep Magrans i Breu
Josep Magrans i Guillemí
Mercè Mercader
Mercè Saló
Miquel Àngel Aguilar Montserrat
Núria Casals i Campmany

Coordinació i maquetació:

Salvador Casals

Impressió: COPYBLAU, S. L.

DL: B - 12.935 - 89

Aquesta publicació no comparteix necessàriament l'opinió dels seus col·laboradors.

LLUÏSOS D'HORTA

Carrer de Feliu i Codina, 7 i 9

08031 BARCELONA

info@lluïsoshorta.cat

www.lluïsoshorta.cat

La Junta informa:

Aquest mes de gener hem iniciat el procés per renovar la junta directora dels Lluïsos d'Horta. Les principals fites d'aquest procés son:

El dia 5 de febrer, últim dia de presentació de candidatures.

18 de febrer, proclamació de candidats.

Del 6 de març al 13 d'abril, campanya electoral dels candidats.

I el dia 5 d'abril, eleccions a la Junta Directiva en l'Assemblea General ordinària a celebrar el mateix dia.

La junta directiva esta formada per 9 membres, un president/a, un vicepresident/a, un secretari/a, un vicesecretari/a un comptador/a i un tresorer/a. La resta de membres son vocals.

Les competències de la Junta Directiva són les següents (*Article 10.1 dels Estatuts*):

- Executar els acords de les Assemblees Generals, que no s'encarreguin a una comissió especial o persona.

- Preparar la memòria i el pla anual d'activitats dels Lluïsos d'Horta.

- Aprovar l'estat de comptes de l'exercici econòmic anual i el pressupost ordinari i extraordinari preparat pel comptador, abans de presentar-lo a l'Assemblea General.

- Preparar l'ordre del dia de les Assemblees Generals.

- Admetre els nous membres dels Lluïsos d'Horta i decidir la baixa dels membres, en funció de l'article 6è dels Estatuts.

- Atorgar poders notarials i delegar les facultats necessàries per legitimar actuacions respecte a tercers, i atorgar poders a advocats i a procuradors dels Tribunals per defensar i per representar els Lluïsos d'Horta en assumptes judicials.

- Avisar a tots els socis mitjançant carta personal de la convocatòria d'eleccions amb tres mesos d'antelació, per així donar temps suficient a la presentació de candidats/es. Totes les candidatures s'han de presentar dos mesos abans de la celebració de l'Assemblea

Us volem remarcar la importància de la vostra assistència a l'esmentada assemblea. La nostra es una entitat profundament democràtica i l'assemblea es el seu òrgan mes important de decisió. D'ell en depèn el que es farà al llarg de tot l'any.

INFORMACIÓ INSTITUCIONAL

Molt important

El passat mes de maig l'Ajuntament de Barcelona anunciava una Modificació del Pla General Metropolità al barri d'Horta i altres zones del Districte. La mesura vol protegir un nombre important de cases singulars i espais verds privats del barri.

Dins d'aquest pla s'ha inclòs la modificació de la qualificació urbanística de entitats públiques i privades del barri. Es passa a qualificar d'Equipament Cultural Privat entre d'altres el Foment Hortenc, l'Associació cultural gallega i els Lluïsos d'Horta.

L'ajuntament diu que ho fa per protegir-nos. Per evitar que en un futur algú volgués vendre's l'edifici.

Podem estar d'acord amb la voluntat de protegir les entitats contra aquesta possibilitat. Tampoc volem que en un futur ningú pugui esborrar del barri la nostra entitat, i sempre estarem en guàrdia per evitar-ho.

El problema d'aquesta decisió és que porta implícita una pèrdua de valor del nostre edifici. Hem calculat una pèrdua de dos tercers parts del valor patrimonial. Això representa un greu inconvenient per a la nostra subsistència.

Els Lluïsos d'Horta es una entitat que es sustenta gràcies a l'aportació dels socis, a les activitats i a la cessió d'espais. Disposar d'una infraestructura amb alt valor patrimonial ens ha permès en el passat aconseguir el finançament necessari pel projecte d'obres. Amb la requalificació, aquesta possibilitat es redueix dràsticament.

A més, li hem de dir a l'Ajuntament que nosaltres ja disposem de mecanismes per evitar que en un futur algú es vulgui desprendre del nostre patrimoni. Aquest mecanisme es l'Assemblea de Socis, que és qui ha d'acceptar o no una mesura com aquesta.

Hem presentat doncs, un escrit d'al·legacions on demanem que tirin enrere aquesta decisió, que es plantegin la protecció d'una altra manera (mantenint la qualificació actual i definint un pla d'usos conjuntament), o que ens rescabalin econòmicament per la pèrdua patrimonial que implica la mesura.

Us volem dir per finalitzar que nosaltres no estem d'acord amb aquesta mesura, que tenim la ferma intenció de defensar el nostre patrimoni i que us demanarem que ens doneu suport en aquesta lluita.

Miquel Àngel Aguilar Montserrat
President dels Lluïsos d'Horta

**LLUÏSOS
D'HORTA**

NECROLÒGIQUES

Àngel Fernández i Feliubadaló

Soci nº 372

Estimat Àngel, el passat 26 d'agost de 2018, traspasares cap al cel a l'edat de 84 anys, on les persones que havies compartit a la Terra, et donaven la Benvinguda amb els braços ben oberts brindant-te tot el seu amor, ja que estaràs acompanyat d'elles en tot moment.

Com a bon cristià, vas rebre els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica per enfortir la teva relació amb Déu, ja que en la teva vida, t'has alimentat espiritualment per arribar fins al Senyor d'una forma tranquil·la, feliç i en Pau.

Tot tu erets bondat, humilitat, senzillesa i generositat, i si quelcom et caracteritzava, era el teu immens cor, doncs tot ho feies estimant i amb molt d'Amor.

Tot i que has iniciat un viatge molt llarg cap a un lloc infinit ple de llum, la Família i amics et tindrem sempre present en els nostres records. Fins sempre.

*Josefina Carbonell***Xavier Martínez Aguado**

Soci nº 488

02/12/1966 - 24/12/2018

Mentre fèiem els pastorets ens arribà la mala notícia que el nostre amic Xavi estava ingressat al Vall d'Hebron lluitant contra un càncer. Malauradament, perdé l'última batalla i ens deixà el dilluns 24 de desembre de 2018 a l'edat de 52 anys.

Vaig coincidir amb ell per primera vegada al teatre de la nostra entitat mentre preparàvem amb el grup de teatre musical dels Lluïsos l'obra de Shrek. El Xavi tenia un humor molt especial i es feia estimar molt. Quan va arribar al Caliu, la seva vida va tornar a fer un gir i tornà a viure. El recordo cosint els seus vestits, fent canapès i pastissos en les últimes mostres gastronòmiques. També es dedicava a enganxar els cartells de les activitats de diverses entitats del barri, per aquest motiu era molt conegut i apreciat pels botiguers. Especialista en fer de Drac Queen, ens feia riure amb les seves sortides, fins i tot van fer un documental sobre la seva vida. Xavi, t'has posat els teus millors vestits i les teves plataformes per última vegada, descansa en pau i no facis tornar boig al que et rebi allí dalt.

Trobarem a faltar el teu somriure, diu que ens deixes, que te'n vas lluny d'aquí, però el record de la vall on vas viure, no l'esborra la pols del camí.

Adéu cavaller Nyi, adéu geganta, adéu Judes (jo t'ajudo Judes) molta sort allí on vagis.

Pere Solé i Serra

La nostra entitat és molt antiga i per tant també ho son molts dels seus socis, no es d'estranyar doncs que a cada tancament de La Veus dels Lluïsos, s'hagi de donar la notícia de la mort d'algun dels nostres consocis.

Aquest cop tenim la molt desagradable missió de comunicar-vos que el nostre estimat Xavi Martínez, ens ha deixat el

24 de desembre sense haver arribat ni tant sols a l'edat de 60 anys.

Un home que va tenir una vida difícil, que va viure sense sostre, que no es va deixar anar per la desesperació d'una situació com la que estava vivint i que es va deixar ajudar per la gent del Caliu, de la parròquia i pels companys dels Lluïsos, fins aconseguir sortir del pou on havia caigut, i refer la seva vida d'una manera normal, com qualsevol de nosaltres.

Malauradament, les malalties no en saben de situacions personals i ataquen sense distincions. El maleit càncer li va anar corcant el cos, ja una mica malmès per la vida que va haver de suportar, i amb una velocitat vertiginosa se'l va endur massa d'hora, lluny de nosaltres.

No va tenir l'oportunitat de viure una vida tranquil·la per massa temps, però restarà sempre viu antre nosaltres. El duem dins els nostres cors.

Descansa en pau amic Xavier.

Antoni F. Araujo

Xavi, company, has marxat tal com vas venir, depresa i corrent, has fet tantes coses que al final se t'han acabat els personatges i has abaixat el teló. Ves en pau i "allí" els hi montes una performance de les teves, segur que els alegraràs els dies tal com has fet sempre.

Antoni Albesa i Montllor

5

EL SOCI ESCRIU

amb tota la bona fe, i el millor que cadascú sap fer. De totes elles hem après a estimar els Lluïsos.

Moltes gràcies a tots.

Josep Magrans i Guillemí
Soci nº 1

Benvolguda Junta i Benvolguts socis dels Lluïsos d'Horta.

Voldria agrair-vos de tot cor, l'acte d'homenatge que el passat 17 de juny del 2018 em feu fer per els meus 75 anys de soci dels Lluïsos d'Horta.

Voldria fer extensiu aquest homenatge a totes les persones que van formar part de les juntes directives que vaig presidir i a tots i cadascun dels vocals de les seccions que formaven part de la junta dels Lluïsos i que hi van col·laborar.

Remarcar el meu convenciment absolut de que totes les persones, tant les passades com als presents que han dedicat part del seu temps als Lluïsos d'Horta, ho han fet sempre

P.D. Si esteu interessat podeu veure l'entrevista del Butlletí nº 24 de març del 1990

VIDA DE LES SECCIONS

FESTES DE NADAL

*Teatre de tots
per a tots*

6

Cada 23 d'Abril, és tradició regalar una rosa i un llibre a la teva parella, cada 23 de juny es celebra la Revetlla de Sant Joan acompanyats de focs, petards i família i cada 23 de Desembre es va als Lluïsos d'Horta a veure els Pastorets.

Cada any per aquestes dates, el cap de setmana abans de Nadal, es celebra un dia que per a molts de nosaltres ja està marcat en l'última pàgina del Calendari, que ja s'ha definit com una fita més en aquesta setmana de celebracions.

Els Pastorets s'han convertit en una nova celebració nadalenca en l'actualitat. Ja sigui perquè participes activament a l'obra, com si vas a veure a algun familiar/amic o, simplement, vols gaudir d'una de les més clares representacions del folklore català, aquests dies estan més que reservats.

Resulta que, els Pastorets no és una obra

qualsevol, és l'obra que encara que hagi vist any rere any i que et sàpigues més l'argument de l'obra que el Parenostre saps que et dibuixarà un somriure durant la representació. A més a més, és la predecessora perfecte per a fer cagar el Tió, per a fer aquells àpats interminables amb la família i per a devorar canelons fins no poder més per Sant Esteve. En definitiva, Els Pastorets ens proclamen que comença el Nadal.

Aquest any, per això, la tradicional representació ha fet uns mínims canvis, canviant alguns diàlegs que no sabríem dir sense reproduir la cantarella pertanyent, reescriuint les presentacions dels Pecats Capitals i introduint un parell de personatges secundaris més.

El relleu en la direcció ha estat pres per la Lel Coma i la Núria Solé, que han estat les encarregades de tornar a explicar aquesta bonica història d'un parell de rabadans que baixen als Inferns mentre Satanàs lluita contra les forces del Bé.

I la direcció no ha estat la única en passar-se el relleu, ja que aquest any, ha tornat el Satanàs que, almenys a un servidor, va causar els primers crits infantils quan espantava pel pati de butaques al públic dispers. L'actor Xavi Sala, després de molts anys sense participar-hi, ha tornat a encarnar al Rei de les Tenebres i Senyor dels Inferns, fins ara molt ben representat per la Toni Rimblas que enguany ha tornat a ser la seva mà dreta Aramís, com anys enrere.

Tot i ser una obra repetida i clàssica que tots coneixem, no podem negar, que els pròxims "Dimonis i Pastorets" representats a finals del 2019, tornaran a ser una cita imprescindible, ja sigui entre el públic o damunt l'escenari.

Salut i Visca els Pastorets!

Dani Vergés

Com ja és tradicional, els dies 22 i 23 de desembre, es va representar l'obra *Dimonis i Pastorets*, recull de fragments d'altres pastorets clàssics de Folch i Torres, Pàmies, etc.

Describeix les aventures de dos rabadans —Belluguet i Bieló— que, junt amb d'altres pastors, viuen unes situacions i unes aventures, tot esperant el naixement del Messies.

Des de l'infern, Satanàs i els seus dimonis valen impedir l'aconteixement, cosa que no aconseguiran gràcies a l'arcàngel San Miquel.

No poden faltar els clàssics i esperats moments de les corredisses per la sala, tant dels dimonis com dels pastors, ni l'escena de les Calderes d'en Pere Botero, amb l'espantada general de rabadans i fúries i corresponent persecució pel pati de butaques. També números musicals ja clàssics, com la rondalla de la bruixa Un cop un pastor hi havia i el lament dels rabadans Se'ns a mort l'ase.

Bona interpretació per part dels actors participants: Belluguet i Bieló, interpretats per la Xènia Esteve i la Marta Solé; un Satanàs perfecte d'en Xavier Sala i un magnífic Dani Vergés com l'arcàngel sant Miquel. Molt bé la resta d'artistes.

Perfecte la part tècnica, llums i sò; molt bona la direcció de la Nuri Solé i la Llei Coma, dues dones amb empena. En resum, una vetllada entretinguda i distreta.

Felicitats a tots i... SOM-HI!

Ricard Terradas I Mut

Plomes, Banyetes i Pastorets

Els Premis Òscar tenen com a predecessora els Globus d'Or en el context de les Gales de Premis cinematogràfics. Doncs no m'equivoco gens comparant "els Pastorets" i "Plomes, Banyetes i Pastorets" en el context dels espectacles nadalencs de la casa dels Lluïsos d'Horta.

Plomes, Banyetes i Pastorets és la representació de la ja famosa i tradicional obra de teatre basada en els escrits de Folch i Torres. Aquesta va ser dirigida per les ja veteranes directores Marta Solé i Paula Casanovas i representada el 15 de Desembre de l'any passat.

L'obra, però, té unes diferències bastant marcades respecte l'original. La primera diferència és que utilitza el context social i cultural de l'actualitat, incorporant els aparells electrònics i les xarxes socials com a elements importants de l'obra. I segon i més important, està protagonitzada pels més petits de la casa.

Descriuint una mica l'argument: l'obra es basa en els esdeveniments de la Nativitat, des de l'anunciament a Maria fins l'emblemàtica posada en escena del Pessebre. Però igual que l'original, durant la trama trobem la clàssica lluita entre el bé i el mal, o el que és el mateix, entre Satanàs i els Àngels.

Com hem comentat anteriorment, *Plomes Banyetes i Pastorets* està basada en l'actualitat, així que no hem de trobar gens estrany, si Maria s'assabenta que està embarassada a partir d'una galeta de la sort en un restaurant

xinés, si s'utilitza el Google Maps per arribar fins a Betlem o si els pastors comparteixen la seva ubicació i opinions a través del WhatsApp. El guió aconseguix que l'espectador es vegi reflectit en aquesta història mitjançant acudits del dia a dia, com per exemple, la conversa entre Maria i Josep i la possibilitat de que el nadó sigui futbolista, a causa de les puntades de peu que dona al ventre, i que es converteixi en el "Messi-es".

I per altra banda, costa creure que aquestes nenes i nens puguin aconseguir resultats tan bons quan puguen a l'escenari, i que només amb un gest aconseguixin fer riure als espectadors. Uns joves que oscil·len entre els 6 i els 13 anys i que ja han aconseguit un lloc en la nostra casa. Esperem que continuïn treballant amb motivació i sobretot que ens segueixin impressionant amb les seves actuacions any rere any.

Un guió divertit i intel·ligent, unes nenes i nens amb ganes de passar-ho be sobre l'escenari, unes directores entregades conjuntament amb una sèrie de balls i danses perfectament executades, creen un espectacle meravellós que esperem que es repeteixi l'any que ve.

Moltes felicitats!!!

Dani Vergés

(Continua a la pàgina següent)

VIDA DE LES SECCIONS

(Vé de la pàgina anterior)

El passat 15 de desembre, els grups Infants de l'escola de Teatre, varen representar dues obretes nadalenques. La primera, Plomes, Banyetes i Pastorets, tracta d'un grup d'angelets que, junt amb l'arcàngel Sant Miquel i Sant Pere, és preparen per un gran esdeveniment.

D'altra banda, Satanàs, Llucifer i els seus dimonis, miraran d'evitar-ho, però, gràcies a uns pastorets que rondaven per l'entorn, fracassen en el seu intent, acabant-s'he la cosa feliçment.

Bona interpretació per part dels petits actors; divertit el moment en que Satanàs parla pel mòbil. Perfecte la part tècnica i molt bona la direcció de la Paula Casanovas i la Marta Solé.

Mal son abans de Nadal

La segona obra era una adaptació de la pel·lícula de Tim Barton *Pesadilla antes de Navidad*.

Jack Skellington vol fer una renovació del Nadal i un grup de nens del poble, amb bromes macabres substituiran els bons sentiments pels dolents... però afortunadament al final tot acaba bé. Bona interpretació dels petits actors, ben dirigits per la Núria Martínez i la Xènia Esteve, que van fer una bona tasca. Felicitats!

Ricard Terradas i Mut

El dia 15 de Desembre, just després de l'obra Plomes, Banyetes i Pastorets, el grup infantil de dimarts ens va representar l'obra de teatre *Malson Abans de Nadal*. Aquesta està basada en la pel·lícula homònima del director Tim Burton.

L'argument de la representació, igual que el de la pel·lícula, te un to fosc però molt interessant sobre el Nadal i les tradicions de l'any. *Malson abans de Nadal* exemplifica les tradicions de l'any com a regnes independents amb la finalitat de preparar la festa. Entre aquests regnes trobem el Regne de Pasqua, el Regne del Nadal o el Regne de Halloween. El rei d'aquest últim, Jack Skeleton, està disposat a fer el que sigui possible per a poder celebrar el Nadal de la seva peculiar manera. Tot comença quan en Jack es dona compte de l'existència dels altres regnes i veu que en el Regne del Na-

dal, la gent s'ho passa molt més bé que no pas en el obscur Regne de Halloween, habitat pels monstres clàssics de les pel·lícules de terror.

La direcció va ser realitzada per la Núria Martínez que ja fa molts anys que dedica part de la seva feina amb els seus actors infantils a poder muntar un espectacle nadalenc i presentar-lo abans de que comencin les festes de Nadal. Va començar amb *El Conte de Nadal* de Charles Dickens, va continuar amb una obra de creació pròpia basada també en el Conte de Nadal però aplicant-hi un context més actual, i ja fa dos anys que representa aquesta obra basada en la pel·lícula que va portar a la fama a Tim Burton. Aquest any també s'ha de comentar l'ajuda de la seva co-directora Xènia Esteve, perquè tots sabem que no es tan fàcil com sembla dirigir i controlar la mainada.

Els joves actors ens van saber transportar a una història molt entretinguda que barreja la simpatia i felicitat del Nadal amb la foscor de Halloween, utilitzant aquests matisos d'una manera molt humorística i familiar. Els joves van ser capaços d'adaptar la pel·lícula de principi a fi, tenint en compte la dificultat que comporta això, ja que no és el mateix una pel·lícula de dibuixos animats a una obra de carn i ossos, així com representar tots els moments crucials del film perquè els espectadors no es perdin cap moment de la història.

Personalment espero tornar a veure al Jack, la Sally, l'Home del sac, tots els monstres que habiten el Regne i al Pare Noel l'any que ve, ja que tinc moltes ganes de veure com els petits de la casa continuen esforçant-se en el noble Art del Teatre.

Moltes felicitats i a seguir treballant.

Dani Vergés

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-ropa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

Teatre

ESCOLA DE TEATRE

GRUP DE TEATRE JUVENIL DELS LLUÏSOS D'HORTA

PRESENTA

Automàtics 2.0

El cap de setmana del 6 i 7 d'octubre, els Lluïsos d'Horta va oferir al seu públic l'obra *Automàtics 2.0*. Aquesta representació va ser duta a terme pel grup de Teatre Juvenil del Divendres pertanyent a la Escola de Teatre dels Lluïsos d'Horta.

La sinopsis principal de l'obra comença amb una nit de tempesta i un treball de ciències de l'escola. Un grup d'alumnes decideixen no anar a lo fàcil creant un volcà artificial amb bicarbonat i vinagre, i anar una mica més enllà: fer que uns maniquins prenguin vida.

Uns maniquins amb la forma de la cantant Miley Cyrus i l'actor Brad Pitt es convertiran en els principals objectes d'investigació per als joves. Amb l'ajuda d'uns micròfons i ràdios a control remot aconsegueixen que les figures de plàstic comencin a parlar, però la feina es complica quan els mateixos maniquins comencen a gesticular i a pronunciar paraules que no havien estat prèviament gravades. És aquí on comencen els problemes.

L'obra va ser dirigida per l'Elias Ashtari, un jove director que ja ens va deixar de pedra amb la seva última obra "High School Murder", representada pel mateix grup ara fa un any. La seva joventut no és sinònim d'inexperiència, ja que poder controlar i dirigir a un grup d'adolescents per a que facin una obra de teatre no és una tasca tan fàcil com sembla.

El joves que van representar l'obra es mereixen una especial ovació ja que la majoria d'aquests joves actors han fet el gran pas

d'abandonar el seu grup infantil aquest mateix any. En aquest últim es formaven amb els coneixements bàsics per a poder fer de l'escenari un indret per a gaudir, i ara, acaben d'aterrar a un grup juvenil amb unes dinàmiques, assajos i representacions més complexes que no pas quan eren nens.

A més a més cal destacar la complexitat de l'obra que, tot i a priori tenir una aparença senzilla, s'arrisca a tractar temes tan complexos com: "Que significa ser humà?" o "En quin moment podem començar a parlar d'un ésser viu?" etc... Preguntes filosòfiques que ja han tingut ressò al món del cinema amb pel·lícules com "Jo, Robot" o "Blade Runner", i ara gràcies al grup i a la seva direcció, s'han fet un lloc en el món del Teatre.

Moltes felicitats i a seguir treballant!!!

Dani Vergés

El Grup de Teatre Juvenil ens va oferir, els passats dies 6 i 7 d'octubre, l'obra *Automàtics 2.0*, una adaptació lliure d'un text de Javier Daulte. És l'experiència d'uns adolescents que han de preparar un treball d'escola; després de disputes i debats, una de les noies troba la solució en dos maniquins, que volen fer funcionar com si fossin dues persones.

Els components del grup varen fer una bona actuació. La direcció de l'Elias Ashtari, perfecta. Llums i so, correctes.

Ricard Terradas i Mut

VIDA DE LES SECCIONS

Ja tenim minyona

10

El grup de teatre Juvenil de l'escola de teatre dels Lluïsos d'Horta ens va oferir el dia 27 i 28 d'octubre la comèdia escrita i dirigida per la Isa Termes: "Ja tenim Minyona"

Aquesta comèdia àcida i fluïda narra la història de dos enamorats, l'Àlex i la Marta, que només arribar de la seva lluna de mel es troben amb el primer problema de convivència: Qui farà ara les feines de casa?

Això els porta a demanar suport a una agència d'ajuda domèstica per a que els ofereixi la minyona ideal per a resoldre totes les seves necessitats. Però el que semblava una feina ben fàcil, acaba sent el principal problema i el motiu del desenvolupament de la comèdia, ja que no és gens fàcil trobar l'empleada perfecte i, menys encara, conservar-la.

la premissa inicial és ben simple, "Parella busca minyona" i a partir d'aquí que es desenvolupi la història, però el que fa que aquesta obra sigui tan divertida és la diferenciació entre una minyona i la següent, aquesta última amb uns atributs més extravagants que els de l'anterior. Començant amb una minyona que es va equivocar de meta a la vida no apuntant-se a un convent, passant per una minyona aficionada a la música rock, una addicta a les telenovelles llatinoamericanes i acabant amb un majordom d'alt estatus que resulta ser perfecte.... Massa Perfecte.

S'ha de dir que aquesta comèdia no seria tot lo divertida que és sense la gran capacitat de les actrius i dels actors de caracteritzar d'una manera tan especial els seus personatges, no n'hi havia cap que s'assemblés a l'anterior i això, conjuntament amb la capacitat de la parella protagonista d' iniciar un nou conflicte, fan que no es perdi en cap moment el ritme i els riures.

Personalment, m'encanta veure com els actors, que en el seu dia van formar part dels grups infantils de la casa, han aconseguit una maduració teatral tan àmplia, demostrant al públic els seus avenços enfrontant-se a projectes més i més complicats.

Per últim, destacar la feina per part de la directora. Ha aconseguit adaptar aquesta obra fent que resulti molt atractiva amb els seus acudits i situacions a un públic format per nenes i nens però també amb situacions hilarants per al públic més adult.

Moltes felicitats i a continuar treballant!!!

Paisatge Verd
Jardiner a Horta
 Telèfon 619545397

Serveis integrals de
 jardineria:
 Podes, desbrossaments,
 manteniment de jardins privats i
 comunitaris

GRUP DE TEATRE MUSICAL

El nostre grup de teatre musical cada cop ens te més sorpresos amb la posta en escena de les obres que ens presenten.

Aquest cop ha estat una producció que ja es va representar a la casa per les festes de Sant Lluís ara ja fa uns anys tot i que en aquella ocasió ho van fer amb les cançons en playback, i amb participants de tota la casa, algun d'ells que no eren actors.

Ara, com ja ens tenen acostumats, els actors i actrius canten en directe i ens demostren la seva categoria musical que res te a envejar a la de molts de professionals, com tampoc tenen res a envejar la posada en escena, els decorats i els vestuaris que llueixen actors i actrius, aquest cop, degut a les exigències del guió, d'una complexitat ben diferent a la dels vestuaris tradicionals.

Una obra dinàmica que ens va tenir agafats als nostres seients mentre durava la representació i que va fer que no ens perdessim detall de tot el que passava dalt de l'escenari.

Degut a l'èxit inicial de la representació i a la forta demanda per part del públic, es van fer sis representacions en tres caps de setmana consecutius aconseguint omplir la sala en totes elles.

Hem d'agrair l'esforç de tota la companyia per aquestes representacions, que van repetir novament el mes de gener a fi i efecte que la recaptació d'aquesta última posada en escena anés íntegrament com a donatiu per la campanya de La Marató de TV3, donatiu que us podem assegurar que va ser ben generós.

Com a punt i final, no deixarem com sem-

pre fem de felicitar no solament a tots els que vàrem veure dalt de l'escenari, sinó que extendrem les nostres felicitacions a tots els que hi van contribuir i no els vàrem veure, com son els tramoies, els que van confeccionar els decorats, els tècnics de só i de llums, coreògrafs, direcció musical i escènica, regidors, apuntadors, taquilleres... I tot un seguit de persones que, amb la seva feina van contribuir a que la representació quedés d'allò més lluïda. Moltes felicitats a tots

Antoni F. Araujo.

El Grup de Teatre Musical va representar els passats dies 4, 5, 10, 11, 17 i 18 de novembre, el musical *La Bella i la Bèstia*, una adaptació de la coneguda pel·lícula de Walt Disney. Conta la història d'un príncep egoista i presumptuós que per culpa d'una maledicció es converteix en una bestia; l'encanteri no desapareixeria fins que no aprengué a estimar.

L'aparició d'una dona, la Bella, aconseguí desfer el malefici i la Bestia es torna a convertir en príncep, però ara amorós i bo.

Tots els actors van fer una bona interpretació; l'Anna Bou, com la Bella, molt bé; magnífic en David Basco en el personatge de la Bestia; el Toni Albesa, pare de la Bella, perfecte.

Els números musicals i coreografies (sobretot el fragment *I quin sopar*, que el públic animava tot picant de mans al compàs de la música), coordinats per en Manuel Serra, estan molt ben interpretats. Llums i so correctes i un "SOBRESALIENTE" per la directora, la Paula Casanovas, dirigint a tanta gent. Moltes felicitats a tots i totes i fins una altra.

Ricard Terradas i Mut

VIDA DE LES SECCIONS

Estem a la meitat de temporada i de moment les coses no poden rutllar millor.

El nostre màxim representant a primera Catalana esta realitzant una magnifica temporada. De 13 partits jugats, 12 han estat victòries i estem situats en una segona posició molt meritòria que dona accés a l'ascens de categoria. Moltes felicitats als nois que estan fent un gran treball.

12

Tennis de Taula

L'equip de Segona B, després de l'ascens de l'any passat, també esta fent una molt bona temporada i es troba situat actualment en 4 posició. Magnifica la feina que estan fent.

I l'equip de Tercera no es menys, ja que també es troba situat en una 4 posició de la taula, competint a bon nivell amb tots els equips.

Pel que fa als equips veterans tant el de Tercera B com el de Segona A estan situats en una cinquena posició tot i les lesions que hem patit.

En tot cas, molt bona temporada esportiva, i un gran ambient de club entre tots els jugador dels diversos equips.

Tornem a comptar un any mes amb l'escola de tennis de taula per a nens, que funciona a ple rendiment amb 12 nens, 6 dels quals participen regularment en competicions oficials, que organitza la Representació Territorial de Barcelona de la Federació Catalana de tennis de Taula, dins del programa Circuit Promeses.

Escola de Tennis de Taula de Lluïsos d'Horta
Vols aprendre a jugar a Tennis de Taula????
A partir de 8 anys
Diversos grups i nivells
Entrenador de Categoria Nacional
Grups de dilluns, dimarts i dijous de 17,15 H a 20 H
Inscripcions obertes!!! Telèfon 605.137.734
lluisoshortatt@lluïsohorta.cat

Vine a jugar
amb nosaltres

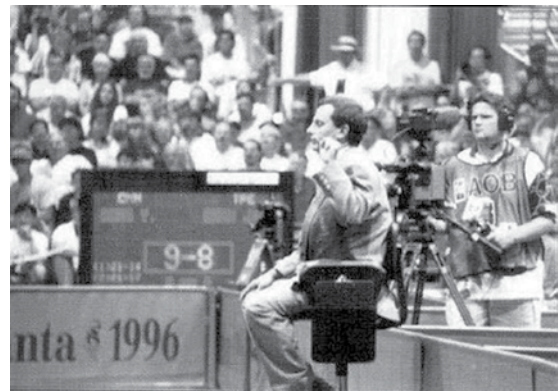

Aquest any a l'escola incorporem un nou Entrenador de categoria Estatal, el Gualberto, que ens ajuda a potenciar el nostre nivell com a club i que s'ha integrat molt bé a la nostre entitat.

Un any mes, el nostre jugador i àrbitre Jaume Miro, ha participat com àrbitre en el Torneig internacional Ciutat de Barcelona de Tennis de Taula.

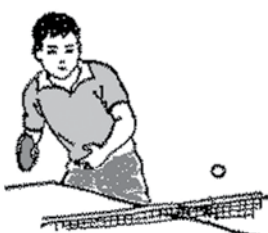
Imatges per a la història

En Jaume Miró exercint d'àrbitre en els Jocs d'Atlanta l'any 1996

Finalment destacar que el diumenge 30 de desembre el nostre jugador Sergi Martínez, es va classificar per jugar el Campionat de Catalunya Juvenil que es jugarà a Valls el proper mes d'abril. Felicitats!!!

Josep Magrans i Breu
Vocal Tennis Taula

El carnet de federat del nostre vocal en Josep Magrans, expedit l'any 1974

(Fotografies del llibre del 150è Aniversari dels Luïsos d'Horta)

VIDA DE LES SECCIONS

Ò P E R A
D E C I N E

14

Ja hem començat la sisena temporada d'òpera de cine i ho hem fet amb una obra de Piotr Ilitx Txaikovski, "Eugen Onegin". És la primera òpera d'aquest autor que visionem a la sala, és una obra romàntica en la qual els protagonistes viuen una tragèdia provocada per la passió, la gelosia, i unes pautes socials inamovibles que frustren l'amor.

En la segona obra que veurem triomfarà l'amor, "La dama del llac" de Gioachino Rossini. Aquest cop l'amor no només uneix als amants sinó que també serveix per perdonar als enemics. Basada en un poema èpic de Sir Walter Scott, Rossini ens mostra una expressió grandiloqüent dels sentiments.

Continuarem amb un altra drama amorós "Il puritani" de Vincenzo Bellini, veurem dos amants de dos bàndols enfrontats, on la lleialtat d'un ideal porta a la tensió i a la desesperació de l'altra. Després del patiment, els malentesos es desenreden i guanya l'amor.

Sortirem de la temàtica ensucrada amb Richard Wagner. És la segona òpera que veurem de l'autor alemany. L'or del Rin és la primera de les quatre òperes que componen Der Ring des Nibelungen, i la més curta del cicle. És la visió d'un món de déus, mortals, nans i gegants. En aquesta òpera Wagner ens mostra una de les seves innovacions: el leitmotiv, o temes musicals associats a situacions dramàtiques específiques.

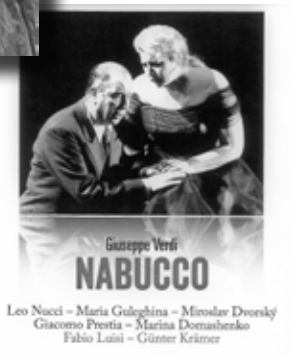
De Giuseppe Verdi hem escollit el seu primer èxit important: Nabucco, degut en part per la música i en part per l'associació que feia el públic italià de l'època entre la història del

Òpera de Cine

poble israelià i les ambicions nacionalistes de llavors. El cor més popular de l'obra, va arribar a ser considerat com un cant contra l'opressió estrangera en què vivien.

Així doncs, esperem que ens vingueu a veure i a gaudir de les grans veus i muntatges de l'òpera.

Anna Bartra

Cinema familiar

Últimament a la secció de cinema familiar no podem fer les pel·lícules que voldríem atès que la sala esta gairebé sempre plena amb alguna activitat de la casa o lloguer.

En tot l'any hem passat 8 pel·lícules en onze sessions i han passat per la nostra sala 469 persones.

Tenim preparades la tercera dels *Barrufets*, i l'estrena a Horta del gran *Capità Calçotets* la primera pel·lícula.

Procurem sempre fer-les en català i de temàtica molt infantil, doncs el nostre públic és bastant petit.

Fem una crida als socis, doncs necessitem un xic d'ajuda ja que en Josep Forn ja no esta en condicions de venir per ajudar.

Pere Solé

UN RACÓ
DELS
LLUÏSOS

ENDEVINEU ON ÉS EL RACÓ DELS LLUÏSOS QUE US PRESTEM EN AQUESTA FOTO DE L'ESQUERRA. POSEU LA RESPOSTA DINS LA CAPSA QUE TROVAREU AL BAR I GUANYAREU UN **PREMI SORPRESA** SI L'ENCERTEU !

LA BELLA I

GALERIA FOTOGRÀFICA

LA BÈSTIA

VIDA DE LES SECCIONS

*Esbart Folklòric d'Horta*MOMENTS DE CANVI
I REDEFINICIONS

Gener 2019

L'any 2018 no s'ha mostrat molt generós amb nosaltres. No entraré en detalls però diria que és un any una mica per passar pàgina. Amb tot, com que dels canvis si es gestionen regularment bé en poden sortir bondats, hem decidit de moment no tancar "la paradeta".

D'entrada, després d'un munt de gestions, per la tardor varem realitzar una assemblea extraordinària per constituir una nova junta. Crec que aquesta assemblea podrà significar un punt d'inflexió en la nostra història. De moment part de les decisions s'han vinculat a redefinir-nos: quin és l'objectiu de l'esbart? Ser grup promotor de la cultura tradicional catalana relacionada fonamentalment amb la dansa. En aquest sentit hem decidit mantenir el Festival de Primavera comptant amb l'actuació d'un cos de dansa d'un altre esbart que assegurí un espectacle de qualitat (no oblidem la importància que el públic a més de sortir satisfet es converteixi d'alguna manera en fan de la dansa).

Pel demés l'assemblea va prendre diferents decisions de les que destacaré especialment la de convertir-nos en secció dels Lluïsos.

També hem decidit seguir fent activitat d'esbart amb el petit grup actiu que ha quedat, i no perdre de vista la idea de poder reorganitzar grups de dansaires infantils i juvenils (per això precisem d'un bon mestre/a que sàpiga engrescar els possibles nous dansaires).

En resum: encara no tirem la tovallola. Persistirem.

Abans d'acabar no em voldria deixar de comentar l'actuació al parc de les Rieres, del

nostre esbart juntament amb 3 més, dins de la Roda d'esbarts i aprofitant la Festa Major. Aquest any l'escenari estava molt ben dissenyat i va ressaltar millor les diferents actuacions. És interessant aquest event perquè tenim assegurat un bon nombre de públic (mai baixa de 300) Us en deixem alguna foto.

Projectes: A banda de la Festa de Primavera a celebrar el maig, aquell mateix mes hem decidit participar al 63è Aplec d'Esbarts que es fa a Montserrat des d'uns quants anys ençà. Enguany serà el dia 19 de maig.

Copio a continuació algun fragment d'un dels documents antics que tenim en que se'n parla. És relatiu a l'Aplec del 8 de maig de 1960:

"ORGANITZACIO A MONTSERRAT: En una de les places enfront del Monestir hi hauran cartells indicadors pels diferents moments de concentració de la diada.... Es procurarà que a la presentació dels esbarts i a la Dansa d'Ofrena hi assisteixi el Reverend Pare Abad, la Comunitat i els dirigents de l'O.B.P., des dels balcons del Monestir..."

No em vull allargar perquè són tres pàgines d'instruccions però no em vull deixar un paràgraf del qual no faré comentari i que cadascú pensi el que vulgui: *"L'obediència i disciplina seran imprescindibles i per tant cal responsabilitzar-se tothom."* *Solament entraran les noies dels esbarts grans i s'aniran col·locant el més juntes possible als bancs desocupats. Si encara resten llocs disponibles serviran per seure els nois dansaires. En cas contrari els nois restaran drets a tot el llarg del passadís central. Per cap concepte podrà seure cap Directiu, Delegat ni Director d'Esbart, ni acompanyants mentre quedin dansaires drets"*

Mercè Saló

Fotografíes ESBART
**FESTA
MAJOR**

2018

19

HORTA

VIDA DE LES SECCIONS

Grup Coral Horta

Durant aquest primer trimestre la coral ha fet molta feina. El dia 14 de setembre vàrem fer el concert de Festa Major als Lluïsos, la nostra nova seu. A la primera part vam interpretar diverses peces de la missa de Franz Shubert, acompanyats de dos violins, viola, violoncel i clarinet.

A la segona part va col.laborar amb nosaltres la Coral del Parc Logístic. Va ser ben diferent, amb cançons molt variades d'autors contemporanis i molt propers com Lluís Llach, Pep Sala, Joan Manuel Serrat i John Lennon entre d'altres. Vam demanar la col.laboració econòmica al públic per l'entitat del barri El Caliu, l'aportació va ser molt generosa.

El dia 17 de novembre vam cantar al barri de la Sagrera amb la coral El Sagrer. El repertori va ser semblant al de la festa major.

El dia de Sant Esteve, com ja és tradició hem cantat nades a la parròquia, juntament amb les corals dels petits, Notes.cat i dels joves, Xor Cove.

Aquest any s'ha jubilat de la coral l'Helena Cassina, una de les fundadores de la coral. Estem molt contents/es per la incorporació de 5 nous cantaires

A partir del gener començarem a preparar el concert del 40è aniversari que farem el proper setembre.

Marrò Mercader

Concert Cor al infantil Notes.cat al Centre Cívic Matas i Ramis

HORUS
JOIERIA RELLOTGERIA

93 357 65 54
LISBOA 3-5
08032 BRCELONA
www.joieriahorus.com
www.facebook.com/JoieriaRelotgeriaHorus

Peluqueria Unisex
Eva Bilbao
Estilistas de Imagen

- estilistas de imagen
- especialistas en color
- especialistas en cambios de imagen
- depilación a la cera
- pedicura
- manicura
- maquillaje
- peluqueria unisex

HORARIO:
MARTES a JUEVES: de 9:30 a 13 y de 15:30 a 19 h. • VIERNES: de 9:30 a 19 h. • SÁBADO: de 9 a 14 h.

HORAS CONCERTADAS:
C/. Martí i Alsina, 1 • 08031 BARCELONA T 93 429 25 25
Cantonada C/. Chapi

Vespres de Jazz

Una nova temporada, la XI, que ens ofereix la possibilitat d'escoltar un concert cada mes de musica en viu, tot prenent una copa de cava. Un luxe!!! Si no heu vingun mai, us animem a venir i gaudir d'aquests concerts amb grans musics.

Vam iniciar la temporada amb el concert gratuït del mes de setembre corresponent a la festa major amb el grup **Doc Scanlon's International Swing Quartet** conjunt format per un Rus, un America, un Angles i un Català van fer les delícies del public amb el seu Swing.

El mes d'octubre teníem entre nosaltres el grup liderat per l'Angel Molas **The Quintet: Hodges, Carney, Mulligan Special Edition**, on vàrem poder gaudir de la musica d'aquests musics.

Un del grans concerts va ser el del mes de novembre que ens visità el mític grup de **La Vella Dixieland** amb 35 anys de Jazz, un cas inèdit en el panorama musical d'aquest país.

Fundat l'any 1980, el grup va formar-se com una reunió d'amics per tocar la música que més els hi agradava: el jazz clàssic.

Han tocat a New Orleans Jazz & Heritage (USA), Kobe Jazz Street (Japó), Riverboat Jazz Festival (Dinamarca), Hamburg Hot Jazz Meeting, Dresden Jazz Festival, Jazz in Der Burg, Weisbaden, Gelsenkirchen (Alemanya), Gorinchem Jazz Festival, Breda Jazz Festival, Eindhoven Jazz Festival, Enkuizen Jazz (Holanda), Bohem & Ragtime Festival, Salgotarjan Festival (Hongria), Edinburgh Jazz Festival (Escòcia), Mississippi Dream (França), April Jazz Espoo (Finlàndia), Vitoria, Barcelona, Madrid, Lugo, Cadiz, Mallorca i també a Horta.ii

El mes de desembre vem tenir amb nosaltres als **New Orleans Horny Gators**, amb la seva festa de Nadal, tot cantant nadales a ritme de jazz.

I el mes de gener vam comptar amb el gran **Joan Chamorro, la Màgia de la Veu**, projecte sortit de la Sant Andreu Jazz Band, amb cinc veus i 8 musics.

Es tracta de que per aquelles persones que no coneixien el jazz vocal sentin curiositat i comencin un camí de descobriment d'allò que pot ser una font de plaer immensa: Billie, Ella, Dinah, Sarah i d'altres veus, tant masculines com femenines interpretades per aquest joves.

Temporada XI de Vespres de Jazz

Text: **Josep Magrans**
Fotos: **Joaquim Terradas**

ENTREVISTA

JOAN ROCA RIBERA**Soci nº 91**

22

Normalment fem les entrevistes als socis respectant l'ordre del seu número al registre de l'entitat. Aquest cop, però, hem trencat aquesta norma i saltem del número 82 (que va ser la darrera entrevista) fins el 91.

L'explicació? Molt senzilla: En Joan Roca té cinc fills i els va fer socis juntament amb ell el mateix dia, la qual cosa fa que, per motius de l'administració i el fet que aquell dia s'hi van apuntar cinc socis més, l'ordre es va capgirar una mica. D'aquesta manera, la sòcia 83 es la seva filla Gemma i no pas ell com a cap de família, i entre els socis 86 i 90 s'hi van "colar" altres que no eren de la família.

Així doncs, i vist que tots ells van entrar a casa nostra el mateix dia, hem decidit mantenir l'entrevista al soci, amb tota la família al complet. Això vol dir que avui ens acompanyen La Gemma, la Laia, l'Andreu, l'Alfons i la Mª Teresa Roca Berlanga, acompanyant al pare. Malauradament la mare, Mª Teresa Berlanga, ens va deixar el 6 de maig de 2010 i no pot ser-hi present només en el nostre record.

ANTONI: Bona tarda Joan... i família. Benvinguts a casa vostra.

JOAN: Ben trobats, ens ha fet molta il·lusió poder fer aquesta entrevista i ha suposat una bona excusa per a reunir-nos tots, cosa que no sempre és fàcil.

ANTONI: Digueu-me: Com va ser que veu venir a formar part dels Lluïsos?

JOAN: Bé. Nosaltres vivíem a l'eixample, al carrer Urgell, en principi sense fills, però al anar augmentant la família, ja no hi cabíem al pis, així que vam decidir canviar i venir a viure a Horta on vam trobar un pis més gran. Casa nostra era al davant de la parròquia de Sant Isidor on jo hi col·laborava. Vam crear un parvulari al que hi anaven les meves filles, i també una escola nocturna per nanos que treballaven i volien tenir una carrera, on jo hi vaig participar tot ajudant al mossèn.

ANTONI: Això vol dir que vostè tenia una vida molt activa i dedicada a la parròquia, no?

JOAN: Efectivament, nosaltres ens vam casar l'any 1963, i fins l'any 1968 que vam venir a viure al carrer Hedilla, on encara hi viu la meva filla petita, vaig estar ajudant al mossèn de Sant Isidor.

ANTONI: Ja instal·lats a Horta, van conèixer els Lluïsos?

JOAN: No encara. De fet, al anar naixent la resta de fills, els vam anar batejant a la parròquia d'Horta, on jo ja hi tenia contactes amb mossèn Xavier, a qui vaig conèixer en encarregar-l'hi una missa funeral pel meu sogre. En aquells dies no coneixia els Lluïsos.

ANTONI: Vol dir que el vincle amb Horta i més tard amb els Lluïsos es va iniciar a la parròquia?

JOAN: Això mateix. De fet jo sempre he estat col·laborant amb diferents parròquies, fins i tot com a arquitecte, que es la meva professió.

ANTONI: Va bé saber-ho, en aquesta casa sempre venen bé els arquitectes. Acostumem a tenir bastanta feina per a ells.

JOAN: Jo en vaig fer de feina pels Lluïsos, tot i que anys més tard. Per exemple, la retirada de la columna que hi havia al bell mig de l'actual sala del tennis taula, que continuava sobre la del cafè. S'hi van posar unes bigues per reforçar el sostre i es va guanyar espai a la sala de dalt, descarregant pes a la columna del

bar. També vaig fer unes escales per on ara hi ha l'ascensor que accedien a les sales superiors. De fet la meua participació com a arquitecte a Horta va començar a la parròquia fent una remodelació de la façana i alguns altres treballs al terra, per exemple.

ANTONI: I a les hores, encara no era soci?

JOAN: No encara, tot i que ja coneixia a en Magrans, el seu president a les hores, una gran persona. Per la parròquia vaig participar en unes taules rodones en les que hi participaven famílies amb més fills que la meua, amb la finalitat de preparar-los per la comunió. S'hi van afegir uns matrimonis que formaven part d'un grup que també tenien les seves reunions.

ANTONI: I segurament un d'ells era en Jordi Oliver, veritat?

JOAN: I tant! Tot i que s'hi va afegir una mica més tard. Hi havia cinc equips de matrimonis i per conquistar més gent em van engrescar a mi que m'hi fes càrrec perquè en Josep Homar i la Montserrat, que eren qui s'hi encarregaven, estaven bastant cansats. Val a dir que fou un èxit i que els grups es van ampliar. Un altra cosa que també fèiem, a suggerència del mossèn, era l'orientació als nuvis que es volien casar, tot donant-li'ls el punt de vista d'altres matrimonis, cosa que

va durar un parell d'anys.

ANTONI: Estàveu bastant enfeïnats pel que veig.

JOAN: I això tenint en compte que teníem una segona residència, on vivim ara, a Premià, i que tots els caps de setmana hi anàvem.

ANTONI: I a tot això. Quan va començar la vinculació de la família amb els Lluïsos? Venien els nanos al cinema? Feien activitats o alguna altra cosa?

JOAN: No. Sempre anaven amb els papas. Es ara, que les meves dues filles viuen a Horta, que els seus fills, Marc i Anna, fan teatre. L'Anna fa el ball de panderetes als Pastorets, i la meua filla no es perd els Vespres de Jazz.

ANTONI: I els fills, fan alguna activitat amb nosaltres?

JOAN: No. El cas es que només les meves filles viuen a Horta. Nosaltres som a Premià i es fa difícil participar aquí. Ja ho fem al nostre poble tot i que encara som socis dels Lluïsos.

ALFONS: (el fill petit) El cas es que els caps de setmana no hi érem quasi mai a Horta. Sempre anàvem a Premià, i és allà on hem fet sempre les nostres activitats.

Mª TERESA: (la filla petita) Jo per exemple, al viure a Horta si que puc participar una mica més. Per exemple aquest any faig de mainadera amb els nanos que surten als pastorets.

ANTONI: Interessant! No us desanimeu doncs, i si voleu participar en les activitats de la casa des de Premià... Podeu, si voleu, fer-ho amb La Veu dels Lluïsos. Us agraïm la vostra presència, en especial per haver-ho fet amb la família en ple. Fins aviat.

Antoni F. Araujo

UNA MICA DE TOT

Presentació de llibre

El dia 20 d'octubre va tenir lloc als Lluisos d'Horta la presentació del nou poemari de la Fe Ferré, **Camí de Margarides**, un recull de poemes molt especial i potser el més personal de la poetessa, ja que és un sentit homenatge a la seva mare, la Margarita (molt apreciada en aquesta casa). Tots vam poder caminar junts a través d'aquest *camí de margarides* en un acte molt viscut i molt emotiu.

En primer lloc, l'editora Esther Mary Aure (editorial Comte d'Aure) va fer un passeig molt acurat a través de l'obra poètica de la Fe Ferré i, en especial, d'aquest recull de poemes.

Tot seguit, una selecció de poemes van cobrar vida de la mà de l'Anaïs i la Noemí Tomsen (les netes de la Margarita), la Glòria Catalan i la mateixa Fe Ferré, que amb una veu emotiva i clara plena de sentiment, i acompanyades de la meravellosa interpretació al piano de la Sara Martínez (de l'escola Virgínia Blanc), ens van endinsar en aquest camí interior de pèrdua i d'absència i en la transformació d'aquest dolor en un nou renéixer, així com després del fred hivern la margarida obre els seus pètals vers la llum.

I és que amb **Camí de Margarides**, la Fe Ferré, arran de l'experiència vital de la malaltia i la pèrdua, ens ofereix un intens i sentit recorregut vital de retrobament amb els orígens i l'essència.

De fet, la Fe es despulla emocionalment i, amb la cadència i la màgia dels mots, ens transmet unes vivències que tots nosaltres en algun moment de la nostra vida hem sentit. I, en aquest sentit, la seva poesia transmet, sent, es respira, batega, fins a arribar-nos al cor i remoure'ns l'ànima, perquè tots i cadascun dels poemes d'aquest **Camí de Margarides** tenen llum i hi batega l'ànima.

Com a cloenda, vam poder gaudir i admirar la creativitat i el talent de la Margarita a través del muntatge fotogràfic de l'exposició del seu art que es va celebrar aquest agost a Cabacés.

Notícies

Can Fargues, un exemple de lluita

Les veïnes i veïns que siguin amants de la música, l'arquitectura i la història han recuperat un nou raconet per visitar al barri. I és que al passeig Maragall número 383-389 hi poden gaudir dels jardins de la masia de Can Fargues.

El recinte es trobava en un estat de deixadesa, i l'anterior propietari el va vendre a una immobiliària que pretenia instal·lar una escola d'hostaleria, un restaurant, una residència per a la gent gran i un pàrking. Aquest projecte comportava una gran remodelació que afectava a la infraestructura de l'immoble. Això va suposar un gran rebuig de la majoria del veïnat ja que no podien permetre que una masia de tan valor arquitectònic desaparegués del barri. I és que la masia de Can Fargues no és una masia qualsevol, aquesta edificació del segle XIII, originada al voltant d'una de les torres de defensa de la vall d'Horta al segle XI, està protegida pel Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de la Ciutat. Gràcies a les mobilitzacions veïnals i la plataforma "salvem Can Fargues" el 2009 es va aconseguir la titularitat pública amb l'expropiació de l'ajuntament. El 2012 la Generalitat va decidir delimitar l'entorn i declarar l'edifici com a bé cultural d'interès nacional i fer-ne un ús per a la ciutadania reconvertint la masia en l'Escola Municipal de Música d'Horta-Guinardó. L'estiu del 2018 els jardins s'han obert al públic i es poden visitar de novembre a març: de 10 a 19 hores i d'abril a octubre: de 10 a 21 hores.

Joel Ramos Solà

25

Déu Vos Guard

Durant una colla d'anys he dirigit aquest Butlletí, ara se n'ocupa en Salvador Casals amb la col·laboració d'uns quants socis incondicionals, entre ells en Josep Magrans Breu, l'Antoni F Araujo, en Joel Ramos, el Dani Vergés i en Pere Solé i Serra. Fa uns quants mesos vaig estar a les portes de la mort. Vaig veure el més enllà. Una experiència agradable. Es veu però, que encara he de fer alguna tasca en aquest món. I aquí estic. En aquell moment inoblidable em va sortir un comiat, us l'ofereixo:

*Ja és l'hora dels adéus, la meva hora de marxar, sento que la vida s'acaba.
Adéu filles i fills, nores i gendres, néts i nétes, nebots i nebodes, renebots i besnéts, germans.*

A tots us duc dins la memòria. A tots sempre he estimat.

Voldria donar consells "avui deixeu-me parlar"

Estimeu-vos, escolteu-vos, deixeu a l'altre parlar.

L'amor, ens ho diu Jesús, és el do més preuat.

Qui te amor tot ho perdona

- perdonar i oblidar, i no ser mai rancorosos. El rancor és un pecat.

Sigueu homes entre els homes, que us senyalin pel carrer;

"mireu la família unida, sempre a punt si és menester!"

No mostreu mai arrogància sinó bona voluntat. Sigueu útils per al barri i les seves entitats.

Cal remarcar l'exemple que una dona ens ha donat!

La gran Roser Vallhonestà, filla d'un pare exemplar.

Au, aneu a fer feina, que tot està encara per fer.

La vida cal aprofitar-la. No perdre temps pel carrer

Dora Serra i Espada (Octubre de 2018)

UNA MICA DE TOT

Pere Solé i Serra

Nativitat de N. Senyor

Santa Albina

Santa Eugènia

Tal dia com Avui

Efemèrides

Dia 16 de desembre:
Sants Eusebi, Valentí, Concordi,
Adó, Azaries i santa Albina

1773: Té lloc la Boston Tea Party, en que ciutadans disfressats de pellroges, per protestar contra els impostos britànics, llencen a l'aigua del port de Boston la càrrega de te de tres vaixells. L'acció és considerada l'inici del procés d'independència Nord-americana.

1838: Sud-àfrica: la Batalla de Blood River. Aquesta batalla va tenir lloc a la riba del Blood River (riu sagnant) a l'actual província sud-africana de Kwazulu-Natal, on una columna de centenars de Bòers armats amb fusells amb Andrinus Pretorius al capdavant, va massacrar més de 3000 zulus d'una tropa de cap a 15000, armats només amb llances. Els Bòers venjaven així la mort del seu líder, Piet Retief, després d'intentar negociar amb el rei Zulu Dingane, i la matança de dones indefenses. Els Bòers van tenir només tres ferits en contrast amb els 3000 zulus morts.

1877: Es du a terme a Barcelona la primera comunicació telefònica a l'esta espanyol.

2003: Pasqual Maragall, del PSC, és investit president de la Generalitat de Catalunya.

2004: La Cambra dels Lords, la màxima instància judicial britànica, declara il·legal la llei antiterrorista del govern laborista de Tony Blair

Dia 25 de desembre:
Nativitat de Nostre Senyor,
santes Anastàsia i Eugènia

800: Carlemany coronat Emperador de Roma. Carlemany rei dels francs i dels llombards, va er coronat emperador pel Papa Lleó III a Roma, solemne acte en que s'iniciava l'imperi Carolingi. Amb la coronació de Carlemany s'enfortia la unitat de l'imperi Romà i tant ell com el Papa estaven obligats a mantenir-ne la cohesió, tot i existir la possibilitat del rebuig de Constantinoble, atès que era molt probable que els bizantins no acceptessin un rei franc com el seu emperador

1287: el rei Alfons II el Franc o el Liberal de Catalunya – Aragó ordena traduir la Bíblia al català, probablement la primera traducció que se'n fa.

1325: Batalla Naval del golf de Càller, a Sardenya, en que la flota Catalano- Aragonesa venç la pisana i consolida així la seva conquesta de l'illa.

1868: Comença la campanya de signatures contra l'article de la constitució, en debat a les Corts, que preveu la llibertat de cultes. A Catalunya la campanya va comportar una àmplia mobilització dels sectors catòlics

1933: Mor Francesc Macià president de la Generalitat de Catalunya.

1983: Mor a Mallorca el pintor Joan Miró.

Raconet infantil

Una tarda molt freda d'hivern, el cel es va començar a omplir de núvols grisosos, carregats de pluja i de neu. I la neu va començar a caure, primer poc a poc, però després molt de pressa, i tot el bosc es va quedar de color blanc com la llet.

En el bosc hi havia una casa, on vivia L'Aleix i el seu germanet petit, amb els seus pares. El germanet petit dormia plàcidament i no s'adonava de res. En canvi L'Aleix, mirava encisat per la finestra, mentre nevava i nevava....

La mare de l'Aleix, que havia de sortir a comprar algunes coses, li va dir al seu fill que no es bellugués de casa, que a fora feia molt de fred, i que a més més, havia de cuidar del seu germà petit, mentre dormia, no fos cas que es despertés i plorés per trobar-se tot sol.

-d'acord mama..... va remugar l'Aleix

Però l'Aleix, que era una mica trapella, tan bon punt va marxar la seva mare, va sortir per les escales del darrera de la casa, de puntetes, en direcció al bosc, per veure si trobava el seus amics: el cavall de potes negres i l'elefantot que sempre tenia fred.

-ei!!! Espereu-me que ja vinc!!! - va cridar l'Aleix

El que no sabia l'Aleix, és que un color dolent havia guixat tot el camí del bosc i aquest, s'havia esborrat.

Entre els núvols, la neu caiguda al terra, i el color dolent que ho havia guixat tot, no hi havia rastre del camí.

I l'Aleix es va perdre....

Al cap d'una estona de caminar sense saber on anava, li va semblar sentir soroll d'aigua...

Era el riu del bosc, però com que l'Aleix no veia res, perquè el color dolent ho havia guixat tot, s'hi va ficar de quatre potes cap a dins.:

xoooffffff.....

i com que l'aigua era molt freda, l'Aleix va quedar fet un glaçó!

Per sort, passava per allà, el cavall de potes negres, amic de l'Aleix, que en veure'l convertit en un glaçó, va agafar una " i " que havia al terra, i com que era molt punxeguda, tot fent carrera, va punxar el gel, tantes vegades com va caldre, fins que el va trencar i va poder alliberar el seu amic.

Un cop alliberat del gel, l'Aleix, xop i gelat de fred, va pensar que potser hagués hagut de fer cas a la seva mare i no sortir de casa.

Un conte d'hivern

-ai ai ai ai ai... quin fred que tinc!

El cavall de potes negres va marxar al galop, després de dir-li a l'Aleix que s'afanyés a tornar a casa seva, que, se li podia fer de nit i no sabia com tornar, i que amb aquest fred que feia, anés amb compte, no fos que es posés malaltó ...

Les coses es posaven molt lletges !!!!! l'Aleix va sentir els llops del bosc com udolaven:

- Auuuuuuuuhhhhhhhhhhhhh

I el cas, és que el germanet petit de l'Aleix va començar a plorar des del seu bressol, perquè sentia els llops i tenia por.

I com que ningú anava a consolar-lo, cada cop plorava més i més.

Però l'Aleix no trobava el camí de tornada a casa, perquè el color dolent, l'havia guixat....

Per sort, que l'Aleix es va trobar amb el seu amic elefantot, que sempre tenia fred.

- Elefantot elefantot, ajuda'm a arribar a casa de pressa, que el meu germanet petit està plorant perquè té por dels llops dolents.

- Mmmhhhhh.... és que no tinc ganes de córrer, que tinc moooollttt freddd

- Doncs si corres se't passarà el fred.. Au, afanya't!

L'Aleix va pujar sobre l'esquena de l'elefantot que sempre tenia fred i amb les seves potasses grosses, va tornar a dibuixar el camí, que el color dolent havia esborrat...

Quan van ser prop de la casa, l'elefantot que sempre tenia fred, va fer boles ben grosses amb la neu que havia caigut al terra, i amb l'ajuda de l'Aleix, van tirar-les als llops, que van fugir ben espantats.

Per sort, l'Aleix va tornar a casa, la mare encara no havia arribat. Així no s'assabentaria de res i no l'hauria de renyar per la seva malifeta.

Però l'Aleix havia après molt bé la lliçó: mai més desobeiria la seva mare!!!!

Es va acostar al seu germanet petit i li va fer un petó.

I Vet aquí un gos, vet aquí un gat, aquest conte ja s'ha acabat!

UNA MICA DE TOT

Frases de la Història

Vaig heretar un quadre i un violi que van resultar ser un Rembrandt i un Stradivarius. Malauradament, Rembrandt feia uns violins espantosos i Stradivarius era un pintor horrible.

Tommy Cooper

Quin quadre de la National Gallery salvaria si és declares un incendi?. El que estigues més a prop de la porta de sortida.

George Bernard Shaw

Entre un boig i jo, només hi ha una diferencia. Jo no estic boig.

Salvador Dalí

Em demana vostè senyor que li digui una institució adequada per donar els seu quadres?

Puc suggerir-li una residència per a cecs?

James McNeill Whistler

Si és ven, és Art

Frank Lloyd

Molts cuiners excel·lents, s'han fet malbé perquè s'han dedicat a l'art

Paul Gogaine

Aquests són els meus principis. Si a vostè no li agraden, en tinc uns altres

Groucho Marx

28

He sigut rica i he sigut pobra, i ser rica és millor

Sophie Tucker

Si vols saber que valen els diners, ves i intenta que ten deixin uns quants.

Benjamin Franklin

Tinc tots el diners que puc necessitar durant tota la meva vida si em moro a les quatre d'aquesta tarda.

Henny Youngman

Tinc tanta mala sort, que si em comprés un cementiri, la gent deixaria de morir-se.

Ed Furgol

Sempre arribo tard a l'oficina, però ho compenso marxant-ne aviat.

Charles Lamb

La llum que s'albira al final del túnel, és únicament la llum d'un tren que s'acosta.

Robert Lowell

Les estadístiques diuen que, per culpa d'un excés de treball, els executius cauen com mosques en els camps de golf de tot l'estat.

Ira Wallach

Pere Solé i Serra

Infància i Adolescència
Adults
Teràpia familiar
Teràpia de parella
Psicologia forense
Neurofeedback

Georgina España Abad
Psicòloga
Núm. col. 17946

Gran Via de les Corts Catalanes 516 - 1r8a
08015 Barcelona
600600801 - www.studigranvia.com

Ψ PSI Instal·lacions i serveis

(Electricitat, aigua, gas, extinció d'incendis)
Disposem dels carnets d'instalador autoritzat per la
Generalitat de Catalunya

Leonardo Rastrilla Muñoz
Tel. 619108675
Fax 93 4278942
cl Logronyo, 2

www.psi.cat
psi@psi.cat
08035 Barcelona

Se'n va un amor i en venen dos

Joan Capri, en un dels seus monòlegs, deia una frase que avui en dia seria considerada políticament incorrecte: *L'amor se'n va; però ella es queda...!*

I es que —fa només una estoneta—, estava jo pensant que el butlletí dels Lluïsos, des del dia del seu naixement, un llunyà abril de 1985, ha tingut molts col·laboradors que l'han omplert de contingut, l'han mimat, l'han estimat i fins i tot també l'han maleït.

L'han rentat i pentinat amorosament cada vegada, omplint-l'ho de continguts, perquè arribés a les vostres mans ben maco i polit.

Però els "amors" —així entre cometes—, com diu la frase que encapçala aquesta digressió, passen. I passen perquè els seus protagonistes també passen: es fan grans, se'n van a viure a Tokio, o bé se'n cansen i pleguen o fins i tot es moren... però **el Butlletí es queda!!**

I això és l'important. Això és el que val la pena; que en tants i tants anys d'existència, el

nostre butlletí, a tomballons, rodolons i caigudes, **s'ha quedat.**

I es que —com haureu ja llegit en un altra lloc d'aquest número que teniu a les mans—, després de molts i molts anys, la persona que ha portat el timó de la nau on es coven els exemplars del butlletí, la Dora Serra, se'n va. No se'n va perquè s'ha li hagi acabat l'amor pel butlletí; no se'n va per manca de ganes... se'n va perquè, senzillament, s'ha fet grandeta i l'edat no perdona...

No parlaré aquí de la Dora; no es pot parlar de la Dora i del butlletí; i no se'n pot parlar senzillament perquè la Dora **ÉS** el butlletí. I ... *no hace falta decir nada mas*, que va dir aquell.

Però, si d'un cantó, la Dora, sorneguera i carinyosament ens ha dit: *ja vos ho fareu, companys!* de l'altre, ens han trucat a la porta dos joves que tots coneixeu molt bé doncs formen part de la secció de Teatre de casa nostra.

Els son en Joel Ramos i Solà, que va trucar primer i que té cura d'ara en endavant de les seccions de **Notícies i Raconet Infantil**, i el Dani Vergés Aragonès, que ho farà de les **cròniques teatrals**. Benvinguts Joel, Dani; Dani, Joel i que la vostra aventura amorosa amb la *Veü dels Lluïsos* sigui llarga i profitosa.

Veieu com l'Amor [els amors] se'n van, però ella [la Veü dels Lluïsos] es queda?

Salvador Casals

29

Maria Diaz Gómez
Advocada laboralista
ICAB 32.388

Via Layetana n.º 36, 7.º 1.ª
08003 - Barcelona
Tlf 644.606.153

Acomiadaments, incapacitats, jubilacions, prestacions familiars, reclamacions laborals, accidents...
Assessorament autònoms i pimes, altes, baixes, contractacions...

Estampació de samarretes
Segells de goma en 1 hora

Plaques per
bústies, horaris, etc.

Tota mena de regals
publicitaris per empreses
i particulars
(bolígrafs, agendas, tasses, etc.)

10%
de descompte en la seva compra
Oferta vàlida fins el 30/6/2019
presentant aquest anunci
en confirmar la comanda

Avinguda Mistral, 36
(Metro Rocafort L1)
Tel. 93 518 22 55
www.attractis.cat

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Llegit als diaris...

...desembre 2018

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

30

Serenor i fermesa

DOLORS BASSA, JORDI CUIXART, CARME FORCADELL, JOAQUIM FORN, ORIOL JUNQUERAS, RAÛL ROMEVA, JOSEP RULL, JORDI SÀNCHEZ I JORDI TURULL

Us podríem donar les gràcies mil cops i serien insuficients. Farem sempre curt a l'hora de retornar-vos tot l'escalf, el suport i la companyia que ens lliureu dia sí, dia també. Gràcies per no oblidar-nos, per ser al nostre costat, per tenir-nos presents i ensenyar cada dia al món sencer la causa justa que sempre és la lluita pels drets i les llibertats civils que a nosaltres ens han estat arrabassats.

Som ja molt a prop de l'inici del judici davant del Tribunal Suprem. Aquest és un moment que vol la màxima fermesa per part nostra, però també tota la serenor. I també la vol de vosaltres, de tots els que esteu al nostre costat, dels que ens veniu a veure de fora la presó estant, dels que ens escriviu, dels que us manifesteu, dels que assistiu a sopars grocs, dels que ens teniu, en definitiva, presents i heu fet des del primer dia de la nostra injusta situació la vostra causa i també la vostra lluita.

Entenem que molta gent que s'apropa físicament o emocionalment a la presó senti en carn pròpia la impotència que provoca tanta injustícia. Entenem que algú pugui considerar, fruit d'aquesta indignació que generen els abusos, que la solució hauria de ser obrir les presons. Però, de la mateixa manera que podem entendre la necessitat d'esbravar la impotència, també hem de dir clarament que això, lluny d'afavorir la nostra causa, la perjudicaria, igual que també perjudicaria els objectius polítics del país que volem i pels quals som aquí empresonats pendents d'un judici polític.

La repressió pretén desestabilitzar-nos i dividir-nos. No ho hem de permetre. La riquesa del sobiranisme és la seva pluralitat i aquí rau també la seva força. Només amb una unitat estratègica granítica, construïda sobre la premissa del respecte i la generositat, serem capaços de superar els embats de l'Estat espanyol.

Afrontem el judici amb plena consciència i responsabilitat. No us resulti estranya aquesta serenor. Compartim la convicció que no hem comès cap delictes, perquè posar urnes no ho podrà ser mai. I això ens fa forts davant de qualsevol embat judicial i davant qualsevol arbitriarietat i injustícia. Som innocents. Ho sabem. I és aquesta plena convicció d'innocència la font de la nostra serenor i de la nostra ambició de situar el judici com una gran oportunitat per denunciar les arbitriarietats i la vulneració dels drets civils i les llibertats ciutadanes.

Quan vam anar a declarar davant l'Audiència Nacional i del Tribunal Suprem, vam escollir, amb plena consciència i voluntat, el camí de donar la cara i assumir les conseqüències que se'n poguessin derivar. Fa més d'un any que som a la presó des d'aquell dia, i el judici al Tribunal Suprem és el pas que dona continuïtat i coherència a les decisions que vam prendre llavors. En vam assumir les possibles conseqüències, igual que les assumim ara. La coherència de les nostres accions es mantindrà intacta quan estiguem asseguts al banc dels acusats del Suprem.

Quan declarem davant del Tribunal Suprem,

no renunciarem, no capitularem, no ens rendirem. Ben al contrari. Mantindrem el cap ben alt i parlarem clar, convençudes i convençuts plenament de la nostra innocència i de la legitimitat de les nostres accions i de les nostres conviccions. Despullarem el llast de mentides i oprobi que acompanya el nostre captiveri i la volguda inconsistència de les acusacions que se'ns formulen, construïdes sobre els fonaments de la venjança i l'escarment en aquesta causa contra el conjunt del sobiranisme, de la qual nosaltres som la part més visible.

Per això us diem que és el moment de saber-se forts i serens. Ho estem nosaltres i necessitem que també ho estiguen els que sou i voleu ser a prop nostre, independentistes o no. Som mili-ons de persones les que compartim la convicció que aquesta és una situació profundament injusta. El judici oral serà el moment propici perquè aparegui la veritat al mig de la sala on se'ns estarà jutjant, i el que la vulgui negar haurà de girar per força la cara, perquè se'l menjarà la vergonya, i estem convençuts que el carrer ens hi acompanyarà.

Ens podran condemnar, perquè tenen la força. Ja hem dit moltes vegades que no esperem un judici just, perquè ningú ja no dubta de la fonamentació política, i no jurídica, que té aquesta causa.

El que mai podran demostrar és que la seva condemna sigui justa i estigui fonamentada amb fets i proves. No, no podran, perquè, arribats a aquest punt, ja ha estat demostrat que les acusacions no s'aguanten de cap de les maneres. I és per aquest motiu que el judici és una oportunitat per als que estem empresonats, per al conjunt del sobiranisme i per a tots aquells que, sense compartir la idea d'una Catalunya independent, no dubten a posar-se al costat de la defensa dels drets civils i polítics.

El judici és el mirall en què els diferents poders de l'Estat, i en particular el judicial, hauran de mirar-se. Potser ells podran suportar el que vegin –al capdavant, ja hi estan acostumats–, però el que tothom descobrirà és la fallida de la democràcia a Espanya, la justícia de les nostres reivindicacions i la legitimitat de les nostres ambicions polítiques.

Serenor i fermesa. La que ens dona saber que som innocents i que no renunciarem a res. Gràcies per ser al nostre costat.

(Presons de Mas d'Enric, les Basses i Lledoners, 14 de desembre del 2018).

DIMONIS I PASTORETS

GALERIA FOTOGRÀFICA

Ajuntament de
Barcelona